

Bilag 2.

Ministeriet for offentlige arbejder.

København, den 2. februar 1960.

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 4. december 1959 skal jeg herved fremkomme med følgende besvarelser af de i skrivelserne stillede 7 spørgsmål, idet dog bemærkes, at en række af spørgsmålene vedrører forhold, der ikke omfattes af frihavnslovforslaget, men henhører under told- og valutalogvgivningen:

Ad 1. Der er ikke over for ministeriet for offentlige arbejder fremsat konkrete forslag om oprettelse af nye frihavne, og der har derfor ikke været anledning til at undersøge, hvilke krav og nærmere betingelser der i givet fald burde stilles.

Det må i øvrigt anses for tvivlsomt, om nogen af de eksisterende havne ville kunne danne basis for oprettelse af egentlige frihavne uden betydelige investeringer. For oprettelsen af en frihavn måtte der således navnlig udkræves meget store arealerhvervelser, der vanskeligt lader sig realisere i de nuværende store havne.

Ad 2. Den foreliggende konvention om oprettelse af det ydre frihandelsområde medfører afskaffelse af kvantitative importrestriktioner over en vis periode for i det mindste industrivarer. Det er hensigten, at den successive eliminerings af den tilbageværende indførselsregulering samtidig skal udstrækkes til at omfatte også varer fra ikke-medlemmer i frihandelsområdet, for så vidt landet er tilknyttet OEEC- eller dollarområdet. Danmarks tiltrædelse af frihandelsområdet vil ikke umiddelbart få nogen indflydelse på de i dag gældende importbestemmelser for varer, der hidrører fra lande uden for OEEC- og dollarområdet.

Man skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på det i folketinget frem-

satte forslag om konvertering af kvantitative restriktioner til told, der, såfremt det bliver vedtaget, vil betyde, at den væsentligste part af den danske industrivarerimport fra OEEC-lande og dollarlande vil blive liberaliseret.

Behovet for på dansk territorium at have områder, hvortil importreguleringen ikke er udstrakt, vil således som følge af den stedfindende udvikling med hensyn til anvendelsen af kvantitative importrestriktioner efterhånden formindskes betydeligt. Dette gælder for såvel oprettelsen af produktioner i som gennemførelsen af reeksport- og transitforretninger over frihavnsområder i Danmark.

Det tilføjes, at frihandelskonventionens oprindelsesdefinition udelukker, at den værditilvækst for en vare, der måtte fremkomme i frihavne på et medlemslands territorium, kan bevirke, at varen får oprindelse i frihandelsområdet, jfr. art. 7, §§ 1 og 5 (b) i konventionen.

Ad 3. Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, må man regne med, at afviklingen af importrestriktionerne vil medføre, at udenlandske investorer har en svindende fordel ved at placere produktionsvirksomheder i frihavne i frihandelsområdets medlemslande. På den anden side kan man ikke se bort fra, at toldforholdene vil kunne give anledning til, at kapitalejere i lande uden for frihandelsområdet vil have interesse for sådanne investeringer.

Da fremover råvareandele og bearbejdningsgrad i det væsentlige vil komme til at danne kriteriet for toldtarifieringen, vil betydningen af industrielt virke netop i frihavne sikkert fremover få aftagende interesse.